

ЇЇ ЖИТТЯ ГОРИТЬ ДЛЯ ІНШИХ

освітньої школи I-III ступенів.

Життєва зірка Вчительки з великої літери спалахнула на небосхилі села Косарево Млинівського району в далекому 1948 році. Трудову діяльність розпочала у вересні 1965 року, після закінчення Дубнівської СШ №1, старшою піонервожатою Вербеньської восьмирічки. Згодом – навчання у Тернопільському педінституті. У 1974 році молодий педагог очолила школу у Вербні (на той час ще Млинівського району). Це невеличке стареньке тоді приміщення згодом за сприяння і клопотання Галини Володимирівни як депутата районної ради перетворилося у нову ошатну будівлю. Довгих 10 років тривало будівництво сучасної одинадцятирічки тепер уже на Демидівщині.

Із 1985 року примхлива доля привела Галину Килюшик у Підгайці, де теж стала шкільним керманічем. Уроки, семінари, наради, конференції – усе злилося в освітянському ритмі. Навчальний заклад, який очолювала, завжди ставили у приклад. До речі, його будівництво – теж заслуга

депутата-будівничого Галини Килюшик.

Коли у 1999 році мудрого і досвідченого педагога призначили начальником відділу освіти Млинівської райдержадміністрації, спочатку було психологічно важко, адже усі попередники на даній посаді були представниками сильної статі. Та вольова жінка не здала позицій, а навпаки зірка її педагогічного таланту сягнула найвищих вершин і горизонтів.

Завдяки організаторським здібностям і високому професіоналізму Галину Килюшик 9 разів обирали депутатом Млинівської районної ради. І всі роки депутатської діяльності обраниця від народу очолювала постійну комісію з питань освіти, культури і духовності. Якщо запитати про неї пересічного жителя Підгаєць, почувеш гордо у відповідь: «У нас справжній директор: толерантна, наполеглива, трудолюбива, вимоглива, відповідальна». І це справді так. Усе своє життя Галина Володимирівна присвятила освітянській ниві і, зокрема, рідній школі, куди знову повернулася у

2003 році після виходу на заслужений відпочинок. За відданість професійному обов'язку та інші заслуги педагога нагороджена знаком «Відмінник народної освіти СРСР», грамотами Міністерства освіти УРСР, обласного управління та районного відділу освіти, як депутата – відзнакою районної ради у номінації «Стежина до вершини знань» з нагоди Дня місцевого самоврядування.

Кажуть, кожна людина за своє життя має збудувати дім, посадити дерево і виховати дитину. Галина Володимирівна Килюшик збудувала дві школи, посадила не одне дерево, а кількість дітей (у їх числі й двоє своїх), яким дала путівку в доросле життя, не перелічити. Щодо сени вона з усмішкою зустрічає першокласників, а влітку зі слюзми радості випроводжає випускників. Її по праву називають берегинею школи. Галину Володимирівну люблять вихованці, поважають, розуміють і підтримують колеги, а це, гадаю, є найвищою нагородою для Вчительки з великої літери.

Ольга РАЙКО.

Щоранку першою на шкільному подвір'ї з'являється красива інтелігентна жінка. Обійшовши територію закладу, проходить коридорами, заходить у класи. І вже до початку робочого дня у неї визріває безліч ідей та пропозицій, які втілює завдяки невичерпній енергії та ентузіазму, при цьому заряджаючи ними оточуючих. Її називають берегинею, господинею школи, яка стала наче другою домівкою, бо тут завжди тепло, затишно, чисто і комфортно. Усі ці слова про Галину Володимирівну Килюшик – директора Підгаєцької загально-